30 Οκτωβρίου 2014

Η τέχνη γεννήθηκε στην Ασία και όχι στην Ευρώπη – Προϊστορικές βραχογραφίες στην Ινδονησία

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στην Ινδονησία ανακαλύφθηκαν προϊστορικές βραχογραφίες ηλικίας τουλάχιστον 40.000 ετών που αναπαριστούν ζώα, μεταξύ των οποίων το ενδημικό είδος μπαμπιρούσα ή “χοίρος-ελάφι”, οι οποίες κυριολεκτικά αλλάζουν την ιστορία της τέχνης.

Οι βραχογραφίες βρέθηκαν σε επτά ασβεστολιθικά σπήλαια του μεγάλου νησιού Σουλαβέζι της Ινδονησίας.

Η αρχαιότερη γνωστή απεικόνιση σε βράχους μέχρι σήμερα στον κόσμο -μία ερυθρά κηλίδα ηλικίας περίπου 40.800 ετών- είχε ανακαλυφθεί στο ισπανικό σπήλαιο Ελ Καστίγιο. Οι βραχογραφίες ζώων στα γνωστά γαλλικά σπήλαια Λασκό και Σοβέ είναι πιο πρόσφατες, περίπου 26.000 έως 18.000 ετών, αν και μία απεικόνιση ρινόκερου στο Σοβέ έχει χρονολογηθεί πριν από 35.000 χρόνια (κάτι που αμφισβητείται).

Η μελέτη έδειξε ότι οι απεικονίσεις της παλάμης στην Ινδονησία είναι οι αρχαιότερες στον κόσμο (τουλάχιστον 2.000 χρόνια παλαιότερες από τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές) και γίνονταν με τον ίδιο τρόπο όπως στην Ευρώπη. Στην ουσία μοιάζουν με την τεχνική στένσιλ: οι άνθρωποι πίεζαν τα χέρια τους πάνω στον βράχο και φυσούσαν (με το στόμα ή άλλο τρόπο) μια χρωστική ουσία ανάμεσα στα ανοιγμένα δάχτυλά τους, έτσι ώστε να μείνει τελικά το αποτύπωμα του περιγράμματος της παλάμης τους.

“Πιστεύαμε ότι η Δυτική Ευρώπη ήταν το κέντρο μιας συμβολικής έκρηξης στην πρώιμη καλλιτεχνική δραστηριότητα του ανθρώπου, όπως αυτή εκδηλώνεται από τις τοιχογραφίες σε σπήλαια και άλλες μορφές εικονοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της εικονιστικής τέχνης και που χρονολογείται πριν από 40.000 χρόνια” αναφέρει ο ειδικός στην χρονολόγηση και επικεφαλής της μελέτης Μαξίμ Όμπερτ, του Πανεπιστημίου Γκρίφιθ της Αυστραλίας.

Η μελέτη που δημοσιεύεται στην επιθεώρηση Nature εστιάζει σε 14 σπηλαιογραφίες: 12 ανθρώπινες παλάμες (με στένσιλ) και δύο νατουραλιστικές εικονογραφήσεις ζώων, το πρώτο ένα μπαμπιρούσα και το δεύτερο πιθανότατα ένας χοίρος.

Τα περισσότερα έργα δημιουργήθηκαν με τη χρήση μιας χρωστικής ουσίας που αποκαλείται ερυθρά ώχρα και η οποία δίνει το κόκκινο και βαθύ κόκκινο χρώμα του μούρου στις βραχογραφίες.

Το γεγονός ότι οι προϊστορικοί κάτοικοι της Ινδονησίας, την ίδια περίπου εποχή, έκαναν παραπλήσια πράγματα, δείχνει, σύμφωνα με τους επιστήμονες, ότι η τέχνη των σπηλαίων πιθανώς αναπτύχθηκε ανεξάρτητα σε όλο τον κόσμο, από την Ευρώπη έως τη νοτιοανατολική Ασία.

Ένα εναλλακτικό σενάριο είναι ότι η τέχνη μεταφέρθηκε στην Ασία από τους πρώτους μετανάστες (Homo sapiens), οι οποίοι έφθασαν από την Αφρική αρχικά στην Ευρώπη και μετά εξαπλώθηκαν προς τα ανατολικά.

Η μέθοδος χρονολόγησης βασίστηκε σε μια ραδιομετρική τεχνική που μετρά τη ραδιενεργό αποσύνθεση μικρών ποσοτήτων ουρανίου που βρίσκονται σε μικροσκοπικά μεταλλικά εξογκώματα που σχηματίζονται σε ορισμένες από τις τοιχογραφίες.

Οι επιστήμονες θεωρούν πλέον πιθανό ότι αρκετές γνωστές τοποθεσίες στην Ασία περιέχουν εξίσου αρχαία έργα τέχνης, απλώς δεν έχουν ακόμη χρονολογηθεί με ακρίβεια. Πολλά, όμως, από αυτά τα έργα φαίνεται να έχουν υποστεί ανεπανόρθωτες ζημιές από τη βιομηχανική ρύπανση της ατμόσφαιρας και την εξορυκτική δραστηριότητα.

Πηγή:econews